

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. София, 21.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 19.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4244** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК, вр. с чл.107 ДОПК, вр. с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на С. Д. И. срещу Акт за установяване на задължения по декларация № ДЛН17-ВК66-178-1/05.01.2018г., издаден от старши инспектор в отдел "Общински приходи - Л." на Дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при Столична община, потвърден с Решение № СФД18-РД28-47/08.03.2018г., издадено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

Жалбоподателят счита АУЗД за незаконосъобразен и необоснован, издаден при нарушаване на материалния закон. Намира, че неправилно са определени данъчната основа, както и размерът на приложимата за данъчно задълженото физическо лице данъчна ставка, поради което органът по приходите е начислил в завишен размер данък недвижим имот (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО) за цитираните два имота, както и неправилно е изчислил и размера и периода на дължимата мораторната лихва за забава. Административният орган не се е съобразил с данните, декларирани от ползвателя С. И., касаещи данъчно задълженото лице, местоположение, размери, вид на имотите, предназначение и всички други определящи обстоятелства от значение за изчисляване размера на съответните данъци и такси, в това число не е зачел учреденото право на ползване и правосубектността на данъчно задълженото лице като физическо лице /не търговец/.

Жалбоподателят твърди, че данъчната ставка за изчисляване на данък недвижими

имоти през 2017г. е в размер на 1,875 на хиляда съобразно Решение № 83 по протокол 8/28.02.2008г., като същата е следвало да се начисли върху данъчна основа - данъчната оценка на имотите. За данъчна оценка на имотите следва да се приеме изчислената съобразно Приложение № 2 към ЗМДТ данъчна оценка на учреденото право на ползване към 01.01.2017г., доколкото същото вещно право е притежание на данъчно задълженото лице С. И.. Органът по приходите не е зачел учреденото право на ползване, данъчно задължено е физическо лице - титуляр на същото право на ползване, срокът за който учредено е 5 години, два от декларираните етажи на търговския обект се намират под кота 0 и по своето предназначение съставляват складови площи. Неправилно е приложен вида на облагане по чл.22, т.1 от НОАМТЦУПСО - според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването и честотата на извозването им, без да е отчетено обстоятелството, че в случая данъчно-задължено лице е физическо лице, което от една страна не е подало декларация при променените обстоятелства (придобитото право на ползване) по чл.23 от НОАМТЦУПСО, а от друга страна като физическо лице няма право да осъществява избор на вид облагане по чл.22. т.1 от НОАМТЦУПСО. Тъй като данъчно задължено е физическо лице, дори по отношение на нежилищните имоти не е налице право на избор за начина, по който да бъде определяна дължимата такса за битови отпадъци. Жалбоподателят счита, че таксата за битови отпадъци за имоти на граждани се определя пропорционално в промили на база данъчната оценка на имотите. Следвало е да бъде приложена ставка за ТБО в размер на 1,6 промила при данъчна основа - данъчната оценка на притежаваното от данъчно задълженото лице С. И. право на ползване върху двата обекта, на основание раздел II, т.4 от Решение № 816 на Столичния общински съвет от 22.12.2016 година. Претендира се и недължимост на мораторните лихви, както и сторените разноски.

В проведеното съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата, представя писмени бележки и претендира разноски по списък.

Ответникът – директорът на Дирекция „Общински приходи“ при СО, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

С Нареджане № ДЛН17-ВК-66-178/11.12.2017г., е образувано административно производство по установяване на общинските вземания на задълженото лице С. Д. И. за местен данък върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г., за недвижими имоти по Партида № 7212P132690:

1. Търговски обект /магазин на четири нива/ с обща застроена площ от 1732,39 кв. м., ведно с 20,088% ид. части от общите части на сградата и

2. Офис със ЗП от 179 кв. м., ведно с 2,076% ид. ч. от общите части на сградата.

Собственик на имотите с адм. адрес [населено място], р-н Л., [улица] [фирма] с ЕИК[ЕИК], с управител С. Д. И. (ЕГН [ЕГН]).

С Нотариален акт за учредяване на право на ползване № 80, том V, рег. № 20256, дело № 769 от 22.12.2016г. 158, рег. № 83097 от 22.12.2016г. [фирма], представлявано от управителя си и законен представител С. Д. И. учредява на С. Д. И. възмездно и

срочно ограничено вещно право на ползване върху посочените два имота за срок от 5 години, считано от 01.01.2017г. за сумата общо от 30 000лв. без ДДС, платима на равно месечни вноски, всяка една от 500лв.

На 26.01.2017г. е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № ДЛН17-ТД26-51 от С. Д. И. и коригираща декларация на 20.06.2017г. с вх. № [ЕГН] от името на [фирма], подписана от С. И., чрез пълномощника М. А. за недвижим имот с административен адрес: [населено място], район Л., [улица] представляващ търговски обект /магазин на четири нива/ с РЗП - 1 732.39 км. м. и офис с РЗП - 179.06 кв.м., в която е посочено, че физическото лице С. Д. И. има учредено право на ползване върху имота. Към втората декларация от 20.06.2017г. има попълнена таблица 3, която се попълва само от данъчно задължени лица – предприятия на основание чл. 21, ал.1 от ЗМДТ, и в която за първия имот „Магазин на четири нива“ е посочена отчетната му стойност 1 450 000лв., а за втория имот „Офис“ - отчетна стойност 150 000лв.

За периода 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. от собственика [фирма] е подадена Декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от Столична община с вх. № СФИ16-ТД26-1797/30.10.2016 г. за горепосочената партида, че през 2017г. такса битови отпадъци ще се определя в зависимост от количеството изхвърляни отпадъци и ще използва следните съдове за битови отпадъци при седмична честота: 1 контейнер 1 път седмично.

Административният орган е изчислил дължимите публичните вземания за партидата на имота от лицето С. И., като на основание чл.15 от НОРМД, ДНИ е определил в размер на 1,875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ Данъчната оценка на недвижими имоти на предприятията, е по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2. Декларираната отчетна стойност за обектите е: 1 600 000.00 лева, а размерът на данъчната оценка е: 2 063 858.40 лева.

За периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. за търговски обект /магазин на четири нива/ ДНИ на задълженото лице е установен в размер на 3 603,68лв., а за офис ДНИ е в размер на 281,26 лв. Или общо ДНИ 3884,94лв, като са изчислени и съответните мораторни лихви от 137, 59лв., тъй като на основание чл.28 от ЗМДТ данъкът се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 01 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която се дължи.

Такса битови отпадъци (ТБО) за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. е определена според подадената от [фирма] Декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО на 30.10.2016г. и според на основание Решение № 816/22.12.2016г. на Столичния общински съвет. Размерът на такса битови отпадъци за периода е 4.00 промила от отчетната стойност на имота за поддържане чистотата на територията за обществено ползване, при честота на сметоизвозване един път седмично, в зависимост от вида и обема на съда съгласно Приложение Б, като цена на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци за Район Л. за 1100 л. е 1340.00 лева.

Разпределението е както следва: :

3.70 промила - за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване

2.30 промила - за обезвреждане в депа или други съоръжения

4.00 промила - за поддържане чистотата на територията за обществено ползване

Или общо за двата имота ТБО възлиза на 7 740лв., ведно с мораторни лихви от 305,

30лв., тъй като според чл.69 от ЗМДТ ТБО се внася на четири равни вноски в следните срокове: първа вноски от 01 март до 30 април; втора вноски до 30 юни; трета вноски до 30 септември; четвърта вноски до 30 ноември на годината, за която се дължи.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е изслушана и приета съдебно-икономическа експертиза, която дава следното заключение:

1. Размерът на дължимия данък сгради за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г., при приложими данъчна ставка в размер на 1,875 на хиляда и данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от данъчно задълженото лице С. И. право на ползване върху двата обекта възлиза на 840,06лв.(448 033,50*1,875 промила)

2. Размерът на дължимия данък сгради за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г. при приложими данъчна ставка в размер на 1,875 на хиляда и данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от БОЙ-М. 2011 Е. право на собственост върху двата обекта, без приспадане стойността на учреденото право на ползване на основание чл. 24 от Приложение № 2 към ЗМДТ възлиза на 3 869,73лв. (2 063 858,40лв.*1,875 промила)

3. Размерът на дължимия данък сгради за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г. при приложими данъчна ставка в размер на 1,875 на хиляда и данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от БОЙ-М. 2011 Е. право на собственост върху двата обекта, но при зачитане и приспадане от данъчната оценка на правото на собственост стойността на учреденото право на ползване на основание чл. 24 от Приложение № 2 към ЗМДТ възлиза на 3 029,67лв. (1 615 824,90лв.*1,875 промила)

4. Размерът на дължимата такса битови отпадъци за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г., при приложима данъчна ставка в размер на 1.6 на хиляда и при данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от данъчно задълженото лице С. И. право на ползване върху двата обекта възлиза на 716,85лв.(448 033,50*1,6 промила)

5. Размерът на дължимата такса битови отпадъци за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г., при приложима данъчна ставка в размер на 1.6 на хиляда и при данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от БОЙ М. 2011 Е. право на собственост върху двата обекта, без приспадане стойността на учреденото право на ползване на основание чл. 24 от Приложение № 2 към ЗМДТ възлиза на 3 302,17лв. (2 063 858,40лв.*1,6 промила)

6. Размерът на дължимата такса битови отпадъци за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г., при приложима данъчна ставка в размер на 1.6 на хиляда и при данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от БОЙ М. 2011 Е. право на собственост върху двата обекта, но при зачитане и приспадане от данъчната оценка на правото на собственост стойността на учреденото право на ползване на основание чл. 24 от Приложение № 2 към ЗМДТ възлиза на 2 585,32лв. (1 615 824,90лв.*1,6 промила)

7. Размерът на дължимата такса битови отпадъци за процесните два имота за периода 01.01.2017 – 31.12.2017 г., при осъществен избор по чл. 23, ал. 1, т. 1 от НОАМТЦУПСО, при дължимата такса битови отпадъци за предприятия за 2017 г. /такса за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане в депа/ на един съд за една година в лв. при честота на извозване един път седмично за район Л. в размер на 1340

лв. за деклариран един брой съд 1100 л. тип бобър общо за двата обекта, плюс дължимата такса за поддържане на чистотата на територията на СО, изчислена при приложима данъчна ставка в размер на 4 на хиляда и при приложима данъчна основа – данъчната оценка на придобитото от С. И. право на ползване върху двата обекта съгласно приложения към преписката нотариален акт за учредяване право на ползване възлиза на 3 132,13лв. (448 033,50лв.*4 промила+1340лв.)

Вещото лице допълнително е преизчислило дължимите законни лихви, съобразявайки обстоятелството, че данък сгради се заплаща разсрочено на две вноски с падежи 30.06.2017г. и 31.10.2017г., а такса битови отпадъци се заплаща разсрочено на четири вноски с падежи 02.05.2017 г.; 30.06.2017 г.; 02.10.2017 г. и 30.11.2017г., като резултатите са посочени в таблицата на лист 286 и сл. от делото.

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

АУЗД е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, спазени са административно-производствените правила, но неправилно е бил приложен материалният закон.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. В Глава XIV от ДОПК са регламентирани два способа за установяване на задължения за данъци и здравноосигурителни вноски: предварително установяване на задължения по декларация по реда на Раздел I, глава IX от ДОПК и установяване с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК-Раздел II, глава XIV от ДОПК.

Законът за местните данъци и такси в приложимата му редакция за процесните периоди (изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г.) в чл.14 задължава за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право да уведоми за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1, т.е. в двумесечен срок.

Данъчно задължени лица за данък върху недвижимите имоти са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, според чл.11, ал.1 от ЗМДТ, а при учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят (ал.3). Чл. 13 постановява, че данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. В Наредбата на Столичен общински съвет за определяне на размера на местните данъци (доп. с Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.) в чл.8, ал.3 е повторена разпоредбата на ЗМДТ: При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

В Приложение № 2 към ЗМДТ(изм. - ДВ, бр. 97 от 2016г., в сила от 01.01.2017г. – приложима редакция за процесния период) са посочени следните норми за данъчна

оценка на недвижимите имоти:

Чл. 2. Недвижимите имоти или части от тях се оценяват, без да се отчита влиянието на ограничения и тежести.

VII. Данъчна оценка на правото на ползване

Чл. 23. (1) Данъчната оценка на вещното право на ползване (ДОПП) се определя в левове по следната формула:

ДОПП = ДО x Кс, където:

ДО е данъчната оценка на имота или на част от него в левове, върху който се учредява правото;

Кс - коефициент, отчитащ срока, за който е учредено правото, с точност до три знака след десетичната запетая.

Кс = $(1 - 1,05^{-n})$, където "n" е броят години, за които е учредено правото. Коефициентът не може да бъде по-голям от 0,900.

(2) Когато правото на ползване е учредено за неопределен срок, броят години, за които е учредено правото, се изчислява, като от 70 се извади възрастта на ползвателя, а ако те са повече от един - възрастта на най-младия. Когато ползвателят е на повече от 70 години, за брой години се приемат 5.

(3) Когато е учредено право на ползване на предприятие за неопределен срок, коефициентът, отчитащ срока, е 0,900.

(4) В случаите, в които е необходимо да се получи текуща оценка на правото на ползване броят години "n" се определя за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Чл. 24. Данъчна оценка на правото на собственост при учредено вещно право на ползване се намалява с данъчната оценка на правото на ползване за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Съгласно чл. 62 ЗМДТ(приложимата за 2017г. редакция е от ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г.) таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Таксата се заплаща от лицата по чл. 11, следователно, при учредено право на ползване такса заплаща ползвателят на имота, ако ползва услугите, изброени по-горе.

Според относимата за 2017г. редакция на чл.67 ЗМДТ (ДВ. бр.97 от 6 Декември 2016г.), размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1. Размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. При определяне размера на таксата в зависимост количеството на битовите отпадъци се включват разходите по чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3. Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа,

определена от общинския съвет.

В Наредба на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (в ред. изм. с Решение № 673 по Протокол № 23 от 29.09.2016г.) за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 22, т. 1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Столичният общински съвет определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Освен таксата по ал. 3 предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите.

В общия случай такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите като разпределението на размера на промила е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Чл. 27 от Наредбата на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предвижда, че таксата за битови отпадъци за имоти на граждани и жилищни имоти на предприятия се определя пропорционално в промили на база данъчната оценка на имотите, като разпределението на размера на промила по видове услуги е както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и лицата по чл. 18, ал. 4, ал. 6 и ал. 7, които са подали декларация по образец (Декларация № 2) за това обстоятелство в отделите "Местни данъци и такси" на дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година.

Съгласно чл. 28 от НСОСОАМТЦУПСО (Доп. - Решение № 26 по Протокол № 56 от 28.01.2010г.), когато се установи, че декларираните по този раздел обстоятелства не отговарят на действителните, таксата се определя съобразно последните, отразени в констативен протокол, съставен от упълномощени от кмета на Столична община лица.

Предвид посочената правна регламентация, в настоящият случай следва да се разграничат задължението на собственика на имотите [фирма] да заплаща ДНИ и ТБО от една страна и от друга - това на физическото лице С. Д. И., на което дружеството – собственик е учредило вещно право на ползване. Административният орган не е направил това разграничение, независимо, че С. И. е подал изрична декларация по чл.14 от ЗМДТ на 23.02.2017г., с която е декларирал учреденото в негова полза право на ползване върху имотите, а в същото време на 20.06.2017г. дружеството [фирма] е декларирало пред СО – район Л. същото обстоятелство. Поради това, неправилно е бил приложен материалният закон, като с целият изчислен като за собственик размер на данъка и таксата за 2017г. е било задължено физическото лице с учредено вещно право.

Относно ДНИ

Тъй като данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не (чл.13 от ЗМДТ), то собственикът дължи данък за притежавания от него имот, независимо, че е учредил право на ползване на друго лице. Отделно от него данък заплаща и ползвателят, въпреки че партидата е една за съответния недвижим имот. В Приложение №2 към ЗМДТ изрично е уредено как се изчислява данъчната оценка на правото на ползване, ако е учредено такова, като чл.24 постановява, че в този случай данъчната оценка на правото на собственост се намалява с данъчната оценка на правото на ползване за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Вещното лице е изчислило какъв е дължимият от ползвателя С. И. ДНИ при данъчна основа – данъчната оценка на притежаваното от него право на ползване върху двата обекта и данъкът възлиза на 840,06лв. В тази част АУЗД, в който е определен ДНИ за 2017г. в размер на 3 884,94лв. следва да се измени, като за общинските органи по приходите остава възможността да установят дължимият от собственика [фирма] данък по реда на чл. 108 от ДОПК (Раздел II, глава XIV от ДОПК) с ревизионен акт. Съответно, лихвите за забава до датата на оспорения в производството АУЗД – 05.01.2018г., която е релевантната дата, върху главницата ДНИ, дължим от С. И. е 29,99лв (лист 286 от делото).

Относно ТБО

Ползвателят е задължен за такса (по арг. от чл. 64 ЗМДТ вр. с чл.11 ЗМДТ), като в случая той е физическо лице и следва да се спазват, доколкото са относими към конкретната фактическа обстановка разпоредбите, предвидени за заплащане на такса битови отпадъци от физически лица за нежилищни имоти. Обратно на данъка НИ, плащането на такса битови отпадъци зависи от ползването на имота и съответно от ползването на услугите, предоставяни във връзка с битовите отпадъци и чистотата от СО. Ето защо, не се съдържа изрична и като изключение от общата регламентация в ЗМДТ и в Наредбата на начина, по който следва се изчислява таксата относно лица, с учредено вещно право на ползване върху имота – дали задълженото лице притежава неограничено право на собственост или само ограничено право на ползване върху имота е без значение за вида и количеството на ползваните от него услуги от СО във връзка с отпадъците и поддържането на чистотата.

В случая със С. И., при издаването на АУЗД, тъй като задължението за такса се установява само и единствено въз основа на декларираното по партидата, е било от значение, че той не е подавал декларация по чл.27, ал.2 от Наредбата, т.е, че няма да ползва имота през цялата година, не е подавал и коригираща декларация на подадената от собственика [фирма] на 30.10.2016г. декларация по чл.23, ал.1 за ползване на един контейнер седмично.

С Решение №816/22.12.2016г. Столичен общински съвет приема определя размер на такса за битови отпадъци за 2017 година по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение No 894 по Протокол No 93 от 23.11.2006 г.:

1. По чл.23 - за нежилищни имоти на предприятия, според количеството битови отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честота на сметоизвозване:

- по ал.3 - размер на такса битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично, в зависимост от вида и обема на съда, съгласно Приложение Б, като цена на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;

- по ал.4 - 4.00%o върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

...

4. По чл.27, ал.1 - за имоти на граждани и жилищни имоти на предприятия: - 1.6 %o върху данъчната оценка на имотите

Разпределението е, както следва: - 0.59%o за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; - 0.37%o за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; - 0.64%o за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Основателно жалбоподателят счита, че не го обвързва декларацията на собственика по чл.23 от Наредбата, подадена на 30.10.2016г., преди да е било учредено правото му на ползване и преди той да е станал задължено лице за ТБО, поради което незаконосъобразно с АУЗД ТБО е изчислена в размерите по т.1 от Решение №816/22.12.2016г. Неправилни са обаче разсъжденията, че ставката от 1,6%o за имоти на граждани следва да се приложи към данъчна основа - данъчната оценка на правото на ползване, тъй като няма подобна нормативна регламентация и ограниченото вещно право не се отразява на дължимостта на ТБО, както стана ясно по-горе. Данъчната оценка на имотите е 2 063 858,40лв. и при ставка 1,6%o (промила) по т.4 от Решение №816/22.12.2016г. ТБО, дължима от С. И. възлиза на 3 302,17лева. Това е по-малко от изчислените с АУЗД 7 740лева. За общинските органи по приходите остава възможността по чл.28 от Наредбата да извършат съответната проверка/ ревизия и ако установят, че декларираните обстоятелства, включително и ползването на имотите от физическото лице С. Д. И. не отговарят на действителните, да определят таксата съобразно действителните обстоятелства в производство по чл. 108 от ДОПК. При главница от 3 302, 17лв. за ТБО, дължимата законна лихва, изчислена от

вещото лице на лист 288 от делото за относимия период е 131,18лв.

С оглед изложените съображения, АУЗД, с който на С. Д. И. са установени публични задължения общо в размер на 12 067,83лв. следва да се измени частично, като се намали със сумата от 7 764,43лева. На жалбоподателя следователно се дължи присъждане на направените съдебни разноски от 1462 лева за правна помощ по делото, вещо лице и държавна такса, съответно на уважената част от жалбата, които съдът определя на 941 /деветстотин четиридесет и един/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалбата на С. Д. И. Акт за установяване на задължения по декларация № ДЛН17-ВК66-178-1/05.01.2018г., издаден от старши инспектор в отдел "Общински приходи - Л." на Дирекция "Общински приходи" към Направление "Финанси и стопанска дейност" при Столична община, потвърден с Решение № СФД18-РД28-47/08.03.2018г., издадено от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, като определя:

- ДНИ за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на **840,06лв.**, вместо 3884,94лв. и мораторни лихви до датата на издаване на АУЗД -05.01.2018г. в размер на **29,99лв.**, вместо 137, 59лв.,

- ТБО за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. в размер на **3 302,17лв.**, вместо 7 740лв. и мораторни лихви в размер на **131,18лв.**, вместо 305,30лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Д. И. разноски по делото, съответно на уважената част от жалбата в размер на 941 /деветстотин четиридесет и един/ лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: